

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

58. sējums

2015. gada 3. augusts

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2015/C 254/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2015/C 254/02	Lieta C-159/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 7. aprīlī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Franz Lesar</i>	2
2015/C 254/03	Lieta C-163/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. aprīlī iesniedza <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Youssef Hassan/Breiding Vertriebsgesellschaft mbH</i>	3
2015/C 254/04	Lieta C-183/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. aprīlī iesniedza <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>TSI GmbH/Hauptzollamt Aachen</i>	3
2015/C 254/05	Lieta C-185/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. aprīlī iesniedza <i>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnija) – <i>Marjan Kostanjevec/F&S LEASING, G.m.b.H.</i>	4
2015/C 254/06	Lieta C-186/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. aprīlī iesniedza <i>Finanzgericht Münster</i> (Vācija) – <i>Kreissparkasse Wiedenbrück/Finanzamt Wiedenbrück</i>	5

2015/C 254/07	Lieta C-195/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Pierre Mulhaupt</i> kā <i>Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)</i> maksātnešpējas administrators	5
2015/C 254/08	Lieta C-209/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. maijā iesniedza <i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) – <i>Korpschef van politie/W. F. de Munk</i>	6
2015/C 254/09	Lieta C-214/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 11. maijā iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – <i>Município de Vila Pouca de Aguiar/Sá Machado & Filhos, S.A., Norcep Construções e Empreendimentos, L.^{da}</i>	7
2015/C 254/10	Lieta C-226/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-378/13 <i>Star Fruit/ITSB</i> 2015. gada 18. maijā iesniedza <i>Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion</i>	7
2015/C 254/11	Lieta C-230/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 20. maijā iesniedza <i>Rechtbank Den Haag</i> (Nīderlande) – <i>Brite Strike Technologies Inc./Brite Strike Technologies SA</i>	8
2015/C 254/12	Lieta C-238/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. maijā iesniedza <i>tribunal administratif</i> (Luksemburga) – <i>Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche</i>	9
2015/C 254/13	Lieta C-244/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. maijā – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	10
2015/C 254/14	Lieta C-253/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-412/13 <i>Chin Haur Indonesia, PT/Eiropas Savienības Padome</i> 2015. gada 29. maijā iesniedza Eiropas Komisija	10
2015/C 254/15	Lieta C-254/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-413/13 <i>City Cycle Industries/Eiropas Savienības Padome</i> 2015. gada 29. maijā iesniedza Eiropas Komisija	11
2015/C 254/16	Lieta C-259/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-412/13 <i>Chin Haur Indonesia, PT/Eiropas Savienības Padome</i> 2015. gada 1. jūnijā iesniedza Eiropas Savienības Padome	12
2015/C 254/17	Lieta C-260/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-413/13 <i>City Cycle Industries/Eiropas Savienības Padome</i> 2015. gada 1. jūnijā iesniedza Eiropas Savienības Padome.	13
2015/C 254/18	Lieta C-270/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-538/11 <i>Beļģija/Komisija</i> 2015. gada 8. jūnijā iesniedza <i>Beļģijas Karaliste</i>	14
Vispārējā tiesa		
2015/C 254/19	Lieta T-260/15: Prasība, kas celta 2015. gada 22. maijā – <i>Iberdrola/Komisija</i>	16
2015/C 254/20	Lieta T-263/15: Prasība, kas celta 2015. gada 15. maijā – <i>Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Komisija</i>	16
2015/C 254/21	Lieta T-264/15: Prasība, kas celta 2015. gada 8. maijā – <i>Gameart/Komisija</i>	17

2015/C 254/22	Lieta T-296/15: Prasība, kas celta 2015. gada 5. jūnijā – <i>Industrias Químicas del Vallés</i> /Komisija.	19
2015/C 254/23	Lieta T-299/15: Prasība, kas celta 2015. gada 8. jūnijā – <i>Nova</i> /Komisija	20
2015/C 254/24	Lieta T-317/15: Prasība, kas celta 2015. gada 18. jūnijā – Itālija/Komisija.	21
2015/C 254/25	Lieta T-320/15: Prasība, kas celta 2015. gada 19. jūnijā – <i>Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro</i> /Komisija	22

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2015/C 254/26	Lieta F-55/14: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 25. jūnija spriedums – <i>EE</i> /Komisija Civildienests — Līgumdarbinieks — Uz noteiktu laiku noslēgta darba līguma nepagarināšana — Prasījumi par atcelšanu — Pagarināšanas procedūra — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Tiesības tikt uzklausītam — Neievērošana — Prasījumi par atlīdzinājumu — Morālais kaitējums	24
2015/C 254/27	Lieta F-67/14: Civildienesta tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2015. gada 25. jūnija spriedums – <i>Mikulik</i> / Padome Civildienests — Ierēdņi — Pārbaudes laiks — Pārbaudes laika pagarināšana — Atlaišana pārbaudes laika beigās — Prettiesiskos apstākļos nostrādāts pārbaudes laiks	24
2015/C 254/28	Lieta F-139/14: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2015. gada 22. jūnija rīkojums – <i>van Ourdenaarden</i> / Parlaments Civildienests — Ierēdņi — Ikgadējais atvaļinājums — Ierobežota pārcelšana divpadsmit dienu apmērā — Kompensācija — Paziņojums par pensiju — Neapstrīdēšana termiņā — Jaunu un būtisku faktu neesamība — Reglamenta 81. pants — Acīmredzami nepieņemama prasība	25

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2015/C 254/01)

Jaunākā publikācija

OV C 245, 27.7.2015.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 236, 20.7.2015.

OV C 228, 13.7.2015.

OV C 221, 6.7.2015.

OV C 213, 29.6.2015.

OV C 205, 22.6.2015.

OV C 198, 15.6.2015.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 7. aprīlī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof*
(Austrija) – *Franz Lesar***

(Lieta C-159/15)

(2015/C 254/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Verwaltungsgerichtshof***Pamatlietas puses**Prasītājs: *Franz Lesar*Atbildētāja: *Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt***Prejudiciālie jautājumi**

Vai Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽¹⁾, 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un saskaņā ar kuru mācekļa gadi un līgumdarba federālajā valdībā laikposmi, par kuriem bija jāmaksā obligātās pensiju apdrošināšanas iemaksas, dienesta pensijas saņemšanas nolūkā:

- a) tiek ieskaitīti kā laikposmi pirms stāšanās civildienestā, ja tie attiecas uz laiku pēc 18 gadu vecuma sasniegšanas un federālā valdība šajā gadījumā ir saņēmusi no sociālās apdrošināšanas iestādes atbilstoši tiesiskajai situācijai sociālās apdrošināšanas tiesībās kompensācijas summu par šo laikposmu ieskaitīšanu;
- b) kā laikposmi pirms stāšanās civildienestā ieskaitīti tomēr netiek, ja tie attiecas uz laiku pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, un šo laikposmu neieskaitīšanas gadījumā federālajai valdībai kompensācijas summa netiek maksāta un apdrošinātajai personai tiek kompensētas pensiju apdrošināšanas iemaksas, it īpaši ņemot vērā, ka tad, ja šie laikposmi atbilstoši Savienības tiesībām tiktu ieskaitīti *a posteriori*, sociālās apdrošināšanas iestādei būtu iespēja atgūt no ierēdņa kompensācijas summu, kā arī sociālās apdrošināšanas iestādei *a posteriori*, iespējams, būtu pienākums maksāt kompensācijas summu federālajai valdībai?

⁽¹⁾ OV L 303, 16. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. aprīlī iesniedza Oberlandesgericht Düsseldorf
(Vācija) – Youssef Hassan/Breiding Vertriebsgesellschaft mbH**

(Lieta C-163/15)

(2015/C 254/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītājs: Youssef Hassan

Atbildētāja: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 23. panta 1. punkta pirmais teikums nepieļauj, ka prasījumus saistībā ar Kopienas preču zīmes pārkāpumu izvirza licenciāts, kurš nav reģistrēts Kopienas preču zīmju reģistrā?
- 2) Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 23. panta 1. punkta pirmais teikums nepieļauj valsts tiesisko praksi, atbilstoši kurai licenciāts uz pārstāvības pamata savā vārdā var īstenot preču zīmes īpašnieka tiesības attiecībā pret pārkāpuma izdarītāju?

⁽¹⁾ OV L 78, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. aprīlī iesniedza Finanzgericht Düsseldorf
(Vācija) – TSI GmbH/Hauptzollamt Aachen**

(Lieta C-183/15)

(2015/C 254/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: TSI GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Aachen

Prejudiciālais jautājums

Vai Kombinētā nomenklatūra Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu⁽¹⁾, kas grozīta ar Komisijas 2008. gada 19. septembra Regulu (EK) Nr. 1031/2008⁽²⁾, I pielikumā ir jāinterpretē tādējādi, ka lēmumā sīkāk aprakstītā aerodinamiskā ultravioleto daļiņu izmēra mērierīce un pārnēsājams daļiņu skaitītājs ir jāklasificē apakšpozīcijā 9027 10 10?

⁽¹⁾ OV L 256, 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 19. septembra Regula (EK) Nr. 1031/2008, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu; OV L 291, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. aprīlī iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – Marjan Kostanjevec/F&S LEASING, G.m.b.H.

(Lieta C-185/15)

(2015/C 254/05)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: Marjan Kostanjevec

Atbildētājs: F&S LEASING, G.m.b.H.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pretprasības jēdziens Regulas Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ 6. panta 3. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver arī tādu prasību, kas celta kā pretprasība valsts tiesību izpratnē pēc tam, kad kasācijas tiesvedībā ir ticis atcelts spriedums, kas kļuvis galīgs un izpildāms un kas pasludināts tiesvedībā par atbildētāja pamatprasību, un tā pati lieta nosūtīta atpakaļ pirmās instances tiesai jaunai iztiesāšanai, bet prasītājs savā pretprasībā, kas pamatota uz nepamatotu iedzīvošanos, lūdz atmaksāt summu, kuru viņam bija pienākums samaksāt, pamatojoties uz tiesvedībā par atbildētāja pamatprasību pasludināto un atcelto spriedumu?
- 2) Vai Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punktā izmantotais jēdziens “lietas saistībā ar patērētāja noslēgtiem līgumiem” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver arī situāciju, kad patērētājs ceļ pats savu prasību, kurā viņš izvirza ar nepamatotu iedzīvošanos pamatotu prasījumu, kā pretprasību valsts tiesību izpratnē, kas saistīta ar tādu pamatprasību, kura tomēr attiecas uz patērētāju līgumu atbilstoši iepriekš minētajai Regulas Nr. 44/2001 tiesību normai, un ar kuru prasītājs – patērētājs prasa atmaksāt summu, kas viņam bija jāsamaksā, pamatojoties uz (vēlāk) atceltu spriedumu, kas pasludināts tiesvedībā par atbildētāja pamatprasību, un tādējādi prasa atmaksāt summu, kas izriet no lietas saistībā ar patērētāju līgumiem?
- 3) Ja iepriekš aprakstītajā gadījumā jurisdikciju nav iespējams pamatot ne ar noteikumiem par jurisdikciju pretprasības gadījumā, ne ar noteikumiem par jurisdikciju attiecībā uz patērētāju līgumiem:
 - a) vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punktā izmantotais jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver arī tādu prasību, ar kuru prasītājs izvirza ar nepamatotu iedzīvošanos pamatotu prasījumu, bet kas ir celta kā tāda pretprasība valsts tiesību izpratnē, kura ir saistīta ar atbildētāja pamatprasību, kas attiecas uz līgumiskām attiecībām starp pusēm, ja ar nepamatotu iedzīvošanos pamatotā prasījuma priekšmets ir tādas summas atmaksa, kas prasītājam bija jāsamaksā, pamatojoties uz (vēlāk) atceltu spriedumu, kas pasludināts tiesvedībā par atbildētāja pamatprasību, un tādējādi tiek prasīts atmaksāt summu, kas izriet no lietas saistībā ar patērētāju līgumiem?

Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša:

- b) vai iepriekš aprakstītajā gadījumā saistības izpildes vieta Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta izpratnē ir jānosaka, pamatojoties uz noteikumiem, kas reglamentē tādu saistību izpildi, kas izriet no prasījuma, kas pamatots ar nepamatotu iedzīvošanos?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 19. nod., 4. sēj., 42. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. aprīlī iesniedza Finanzgericht Münster (Vācija) – Kreissparkasse Wiedenbrück/Finanzamt Wiedenbrück

(Lieta C-186/15)

(2015/C 254/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Münster

Pamatlietas puses

Prasītāja: Kreissparkasse Wiedenbrück

Atbildētāja: Finanzamt Wiedenbrück

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dalībvalstīm ir jāpiemēro Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 175. panta 1. punkts par noapaļošanu, ja atskaitāmā daļa tiek aprēķināta ar īpašām metodēm atbilstoši šīs direktīvas 173. panta 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktam?
- 2) Vai dalībvalstīm ir jāpiemēro Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 175. panta 1. punkts par noapaļošanu gadījumā, kad atbilstoši Direktīvas 2006/112 184. un nākamajiem pantiem ir veikta priekšnodokļa korekcija, ja atskaitāmā daļa direktīvas 175. panta 1. punkta izpratnē tiek aprēķināta ar kādu no īpašajām metodēm, kas minētas šīs direktīvas 173. panta 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktos, vai attiecīgi Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 17. panta 5. punkta trešās daļas a), b), c) vai d) apakšpunktos?
- 3) Vai dalībvalstīm ir jāveic priekšnodokļa atskaitījuma korekcija atbilstoši Direktīvas 2006/112/EK 184. un nākamajiem pantiem, piemērojot noapaļošanas noteikumu – 2. jautājums – tādējādi, ka koriģējamā priekšnodokļa summa tiek noapaļota uz augšu vai uz leju līdz pilnam skaitlim par labu nodokļa maksātājam?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 29. aprīlī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – Pierre Mulhaupt kā Société Civile Immobilière Senior Home (SCI) maksātnespējas administrators

(Lieta C-195/15)

(2015/C 254/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Sūdzības iesniedzējs: Pierre Mulhaupt kā Société Civile Immobilière Senior Home (SCI) maksātnespējas administrators

Pārējie lietas dalībnieki: Gemeinde Wedemark,

Hannoversche Volksbank eG

Prejudiciālais jautājums

Vai lietu tiesības jēdziens Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātspējas procedūrām ⁽¹⁾ 5. panta 1. punktā ietver tādu valsts noteikumu, kas iekļauts *Grundsteuergesetz* [Zemes nodokļa likuma] 12. pantā kopsakarā ar *Abgabenordnung* [Nodokļu kodeksa] 77. panta 2. punkta pirmo teikumu, saskaņā ar kuru zemes nodokļa samaksas prasījumi uz zemes gabalu gulstas kā publiska nasta un īpašniekam šajā ziņā ir jāpacieš piespiedu izpilde zemes īpašumā?

⁽¹⁾ OV L 160, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. maijā iesniedza *Centrale Raad van Beroep* (Nīderlande) – *Korpschef van politie/W. F. de Munk*

(Lieta C-209/15)

(2015/C 254/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Korpschef van politie*

Atbildētāja: *W. F. de Munk*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo pantu nav saderīga tāda valsts tiesību norma kā *Barp* [*Besluit algemene rechtspositie politie*; Lēmuma par policijas vispārīgo juridisko statusu] 19. pants, saskaņā ar kuru nepamatoti atlaists ierēdnis laikposmā no atlaišanas dienas līdz civildienesta tiesisko attiecību atjaunošanas dienai vai attiecīgi līdz likumīgas atlaišanas dienai neuzkrāj atvaļinājuma stundas?
- 2) Ja no 1. jautājuma izriet, ka strīdā aplūkotajā laikposmā atvaļinājuma stundas tomēr ir tikušas uzkrātas: vai šajā gadījumā Direktīvas 2003/88/EK 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo pantu nav saderīgs *Barp* 23. pants, saskaņā ar kuru uzkrāšanas gada beigās uz nākamo gadu drīkst pārcelt tikai ierobežotu atvaļinājuma stundu skaitu un atlikušās neizmantojotās atvaļinājuma stundas tiek zaudētas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 11. maijā iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) – Município de Vila Pouca de Aguiar/Sá Machado & Filhos, S.A., Norcep Construções e Empreendimentos, L.^{da}

(Lieta C-214/15)

(2015/C 254/09)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Município de Vila Pouca de Aguiar

Atbildētājas: Sá Machado & Filhos, S.A., Norcep Construções e Empreendimentos, L.^{da}

Prejudiciālais jautājums

Vai saskaņā ar Savienības tiesībām, it īpaši Direktīvas 2004/18/EK⁽¹⁾ 55. pantu, piešķirot publiskā būvdarbu līguma slēgšanas tiesības, ir atļauts nekavējoties noraidīt pretendenta piedāvājumu, kuram tā iesniegšanas brīdī tam nav pievienots dokuments, ar kuru tiktu pamatota tā “nepamatoti zemā cena”, ja specifikācijā ir noteikti šī jēdziena kritēriji [skat. “specifikācijas” 09./C1 punktu]?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-378/13 Star Fruit/ITSB 2015. gada 18. maijā iesniedza Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion

(Lieta C-226/15 P)

(2015/C 254/10)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (pārstāvji – T. de Haan un P. Péters, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-378/13, EU:T:2015:186, ciktāl ar to ir noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēju prasība, kas galvenokārt vērsta uz to, lai grozītu Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelācijas ceturtās padomes 2013. gada 29. maija lēmumu lietā R 1215/2011-4;

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelācijas ceturtnās padomes 2013. gada 29. maija lēmumu lietā R 1215/2011-4, nospiežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju šajā Apelācijas padomē iesniegtā apelācijas sūdzība ir pamatota un ka līdz ar to ir jāapmierina apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildumi par Kopienas preču zīmes “ENGLISH PINK” reģistrācijas pieteikuma Nr. 8610768 reģistrāciju;
- piespriest ITSB atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju gan apelācijas tiesvedībā, gan tiesvedībā pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka gan Vispārējā tiesa, gan Apelācijas padome, piemērojot Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾, esot pārkāpusi *res judicata* spēka vispārējo tiesību principu attiecībā uz Kopienas preču zīmju tiesas galīgu nolēmumu par strīdu starp šīm pašām lietas dalībniecēm, kā arī tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās palāvēības aizsardzības vispārējos tiesību principus.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pārkāpusi šīs pašas regulas 65. panta 3. punktu, ITSB lēmumu atstājot spēkā negrozītu.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka, tā kā strīds ir stadijā, kurā tas var tikt izspriests, Tiesai jādūdz piemērot Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu.

⁽¹⁾ OV 2009 L 78, p. 1.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 20. maijā iesniedza *Rechtbank Den Haag*
(Nīderlande) – *Brite Strike Technologies Inc./Brite Strike Technologies SA***

(Lieta C-230/15)

(2015/C 254/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Brite Strike Technologies Inc.*

Atbildētāja: *Brite Strike Technologies SA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai [Beniluksa Konvencija par intelektuālo īpašumu (preču zīmes un dizains)] (*Gerechthof Den Haag* 2013. gada 26. novembra sprieduma 28.–34. punktā uzskaitīto iemeslu dēļ) ir uzskatāma par vēlāku nolīgumu, un tādējādi Konvencijas 4.6 pants nav uzskatāms par konkrētas jomas regulējumu Regulas Nr. 44/2001⁽¹⁾ 71. panta izpratnē?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:

- 2) Vai no Regulas Nr. 44/2001 22. panta 4. punkta izriet, ka starptautiskā jurisdikcija izskatīt attiecīgo lietu ir kā Beļģijas, tā arī Nīderlandes un Luksemburgas tiesām?
- 3) Ja nē, tad kā šādā gadījumā kā pamatlietā, ir jānosaka, vai starptautiskā jurisdikcija ir Beļģijas, Nīderlandes vai Luksemburgas tiesām? Vai šīs (konkrētākās) starptautiskās jurisdikcijas noteikšanas nolūkā (tomēr) var piemērot Konvencijas 4.6 pantu?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. maijā iesniedza tribunal administratif (Luksemburga) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Lieta C-238/15)

(2015/C 254/12)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif

Pamatlietas puses

Prasītāji: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Atbildētāja: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Prejudiciālais jautājums

Vai Luksemburgas Lielhercogistē nerezidējošiem studentiem izvirzītais nosacījums, kas minēts 2000. gada 22. jūnija Likuma par valsts finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai 2a. pantā un kas papildināts ar 2013. gada 19. jūlija likumu, (neņemot vērā citus piesaistes kritērijus) par to, ka viņiem ir jābūt tādu darba ņēmēju bērniem, kuri pieteikuma par finansiālu atbalstu iesniegšanas brīdī Luksemburgā ir bijuši nodarbināti vai pašnodarbinātie vismaz piecus gadus bez pārtraukuma, ir pamatots ar Luksemburgas valsts izvirzītajiem izglītības un budžetārās politikas apsvērumiem un ir adekvāts, proti, samērīgs ar norādīto mērķi, t.i., veicināt personu ar augstāko izglītību īpatsvara pieaugumu un vienlaicīgi nodrošināt, lai šīs personas, kuras būs izmantojušas attiecīgās atbalsta sistēmas piedāvāto iespēju finansēt savas studijas vajadzības gadījumā ārvalstīs, atgrieztos Luksemburgā un šīs dalībvalsts ekonomikas attīstībā liktu lietā savas iegūtās zināšanas?

Prasība, kas celta 2015. gada 27. maijā – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-244/15)

(2015/C 254/13)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Triantafyllou un W. Roels)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pieņemot un atstājot spēkā tiesību aktus, kuros paredzēts tāds atbrīvojums no mantošanas nodokļa attiecībā uz pirmo mājokli, kas ir diskriminējošs, jo tiek piemērots tikai attiecībā uz tiem Eiropas Savienības pilsoņiem, kuru dzīvesvieta atrodas Grieķijā, Grieķijas Republika nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pantā un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 40. pantā noteiktos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Diferencētais nodokļu režīms attiecībā uz Grieķijā rezidējošām personām, kurām nepieder nekustamais īpašums (un kuras ir atbrīvotas no mantojuma nodokļa), un personām, kuru dzīvesvieta neatrodas Grieķijā, saistībā ar pirmo nekustamo īpašumu, kas iegūts mantošanas ceļā, ir kapitāla brīvas aprites neattaisnots ierobežojums LESD 63. panta izpratnē (skat. arī LESD 65. pantu).
2. Diferencētais nodokļu režīms attiecībā uz Grieķijā rezidējošām un nerezidējošām personām ir nepamatota atšķirīga attieksme pret salīdzināmām situācijām gan tāpēc, ka nerezidenti var pārcelties uz dzīvi Grieķijā un tādā gadījumā nokļūt tajā pašā situācijā, kurā atrodas Grieķijā jau rezidējošās personas, gan tāpēc, ka šis atbrīvojums nav saistīts ar to, vai mantotā nekustamā īpašuma īpašnieks šo īpašumu apdzīvo, un tāpēc dzīvesvieta nevar būt kritērijs atbrīvojuma no nodokļa piešķiršanai. Dzīvesvietas nosacījumā ir apslēpts pilsonības kritērijs, jo Grieķijā rezidējošās personas pārsvarā būs Grieķijas pilsoņi, un otrādi.
3. Šī atšķirīgā attieksme, kas nav saistīta ar to, vai īpašumu apdzīvo tā īpašnieks, nevar būt attaisnota nedz ar sociālās politikas apsvērumiem, nedz vajadzību nodrošināt valsts un pašvaldību ieņēmumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-412/13 *Chin Haur Indonesia, PT*/Eiropas Savienības Padome 2015. gada 29. maijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-253/15 P)

(2015/C 254/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, M. França)

Pārējās lietas dalībnieces: *Chin Haur Indonesia, PT*, Eiropas Savienības Padome un *Maxcom Ltd*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedumu, kas paziņots Komisijai 2015. gada 23. martā, lietā T-412/13 *Chin Haur Indonesia, PT*/Eiropas Savienības Padome, noraidīt pirmajā instancē celto prasību un piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

vai, pakārtoti,

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas instancē pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas iesniegtā apelācijas sūdzība attiecas uz Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-412/13. Šajā spriedumā Vispārējā tiesa Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme⁽¹⁾, 1. panta 1. un 3. punktu atcēla daļā attiecībā uz *Chin Haur Indonesia, PT*.

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai Komisija izvirza trīs apelācijas sūdzības pamatus.

Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka Vispārējai tiesai nebija likumīga pamata secināt, ka Padome bija pārkāpusi Antidempinga pamatregulas⁽²⁾ 13. panta 1. punktu, jo šāds secinājums esot balstīts uz nepareizu attiecīgā apstrīdētās regulas preambulas apsvēruma interpretāciju un uz nepareizu Antidempinga pamatregulas 13. panta 1. punkta interpretāciju. Otrkārt, Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa esot sniegusi nepietiekamu un pretrunīgu pamatojumu savam secinājumam, pārkāpjot Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. pantu. Treškārt, Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Komisijas procesuālās tiesības saskaņā ar Tiesas statūtu 40. pantu.

⁽¹⁾ OV L 153, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-413/13 *City Cycle Industries*/Eiropas Savienības Padome 2015. gada 29. maijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-254/15 P)

(2015/C 254/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, M. França)

Pārējās lietas dalībnieces: *City Cycle Industries*, Eiropas Savienības Padome un *Maxcom Ltd*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedumu, kas paziņots Komisijai 2015. gada 23. martā, lietā T-413/13 *City Cycle Industries*/Eiropas Savienības Padome, noraidīt pirmajā instancē celto prasību un piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

vai, pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas instancē pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas iesniegtā apelācijas sūdzība attiecas uz Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-413/13. Šajā spriedumā Vispārējā tiesa Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme⁽¹⁾, 1. panta 1. un 3. punktu atcēla daļā attiecībā uz *City Cycle Industries*.

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai Komisija izvirza četrus apelācijas sūdzības pamatus. Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi *ex officio*, vai prasība atcelt tiesību aktu bija pieņemama saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu. Otrkārt, Komisija uzskata, ka Vispārējai tiesai nebija likumīga pamata secināt, ka Padome bija pārkāpusi Antidempinga pamatregulas⁽²⁾ 13. panta 1. punktu, jo šāds secinājums esot balstīts uz nepareizu attiecīgā apstrīdētās regulas preambulas apsvēruma interpretāciju un uz nepareizu Antidempinga pamatregulas 13. panta 1. punkta interpretāciju. Treškārt, Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa neesot sniegusi pietiekamu pamatojumu savam secinājumam, pārkāpjot Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. pantu. Ceturtkārt, Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Komisijas procesuālās tiesības saskaņā ar Tiesas statūtu 40. pantu.

⁽¹⁾ OV L 153, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-412/13 *Chin Haur Indonesia, PT*/Eiropas Savienības Padome 2015. gada 1. jūnijā iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-259/15 P)

(2015/C 254/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert, pārstāvis, R. Bierwagen, C. Hipp, Rechtsanwältin)

Pārējās lietas dalībnieces: *Chin Haur Indonesia, PT*, Eiropas Komisija un *Maxcom Ltd*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedumu, kas paziņots Padomei 2015. gada 23. martā, lietā T-412/13 *Chin Haur, PT*/Eiropas Savienības Padome;

- noraidīt *Chin Haur, PT* pirmajā instancē celto prasību atcelt Apstrīdēto regulu ⁽¹⁾ un
- piespriest *Chin Haur, PT* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Padomei gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā;

pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai,
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas instancē pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Pamatregulas ⁽²⁾ 13. panta 1. punktu, secinot, ka Padomei nebija pietiekamu pierādījumu, lai nolemtu, ka prasītāja bija iesaistīta pārsūtīšanā. Vispārējās tiesas sniegtā to nosacījumu interpretācija, kuriem jāatbilst atsevišķiem uzņēmumiem, lai tie varētu tikt atbrīvoti no attiecinātajiem pasākumiem, esot pretrunā Pamatregulas 13. panta uzbūvei (pirmais apelācijas sūdzības pamats).

Vispārējās tiesas konstatējums, ka no tās rīcībā esošajiem dokumentiem izriet, ka Padomei nebija pierādījumu, kas tai ļautu Apstrīdētajā regulā skaidri secināt, ka prasītāja ir bijusi iesaistīta pārsūtīšanā, neesot pienācīgi pamatots. Vēl jo vairāk, pretēji pārsūdzētajā spriedumā norādītajam, ņemot vērā, ka pārsūtīšana esot tikusi atbilstoši pierādīta valstu līmenī un ka prasītājas pieteikums par atbrīvojumu neesot bijis pamatots, Padome – un tāpat arī Vispārējā tiesa – no lietas apstākļiem varēja izdarīt tikai vienu secinājumu, proti, ka prasītāja bija iesaistīta pārsūtīšanā. Nonākot pie citāda secinājuma, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus (otrais apelācijas sūdzības pamats).

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecinā uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV L 153, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 19. marta spriedumu lietā T-413/13 *City Cycle Industries*/Eiropas Savienības Padome 2015. gada 1. jūnijā iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-260/15 P)

(2015/C 254/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert, pārstāvis, R. Bierwagen, C. Hipp, Rechtsanwältin)

Pārējās lietas dalībnieces: *City Cycle Industries*, Eiropas Komisija un *Maxcom Ltd*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedumu, kas paziņots Padomei 2015. gada 23. martā, lietā T-413/13 *City Cycle Industries*/Eiropas Savienības Padome;

- noraidīt *City Cycle Industries* pirmajā instancē celto prasību atcelt Apstrīdēto regulu ⁽¹⁾ un
- piespriest *City Cycle Industries* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Padomei gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā;

pakārtoti,

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai,
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas instancē pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Pamatregulas ⁽²⁾ 13. panta 1. punktu, secinot, ka Padomei nebija pietiekamu pierādījumu, lai nolemtu, ka prasītāja bija iesaistīta pārsūtīšanā. Vispārējās tiesas sniegtā to nosacījumu interpretācija, kuriem jāatbilst atsevišķiem uzņēmumiem, lai tie varētu tikt atbrīvoti no attiecinātajiem pasākumiem, esot pretrunā Pamatregulas 13. panta uzbūvei (pirmais apelācijas sūdzības pamats).

Vispārējās tiesas konstatējums, ka no tās rīcībā esošajiem dokumentiem izriet, ka Padomei nebija pierādījumu, kas tai ļautu Apstrīdētajā regulā skaidri secināt, ka prasītāja ir bijusi iesaistīta pārsūtīšanā, neesot pienācīgi pamatots. Vēl jo vairāk, pretēji pārsūdzētajā spriedumā norādītajam, ņemot vērā, ka pārsūtīšana esot tikusi atbilstoši pierādīta valstu līmenī un ka prasītājas pieteikums par atbrīvojumu neesot bijis pamatots, Padome – un tāpat arī Vispārējā tiesa – no lietas apstākļiem varēja izdarīt tikai vienu secinājumu, proti, ka prasītāja bija iesaistīta pārsūtīšanā. Nonākot pie citāda secinājuma, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus (otrais apelācijas sūdzības pamats).

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecinā uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV L 153, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-538/ 11 Beļģija/Komisija 2015. gada 8. jūnijā iesniedza Beļģijas Karaliste

(Lieta C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji – C. Pochet un J.-C. Halleux, pārstāvji, L. Van Den Hende, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 25. marta spriedumu;
- atcelt Eiropas Komisijas 2011. gada 27. jūlija lēmumu par valsts atbalstu transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skrīninga liellopiem finansēšanai, kuru īstenojusi Beļģija [valsts atbalsts C 44/08 (ex NN 45/04)]; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz ekonomiskas priekšrocības pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

- (a) **Pirmā daļa:** Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, uzskatīdama, ka ikreiz, kad iestādes noteiktiem uzņēmumiem uzliek likumīgu vai administratīvu pienākumu, ar pienākumu izpildi saistītās izmaksas automātiski ir jāsedz attiecīgajiem uzņēmumiem, neparedzot iestādēm kaut ko šai ziņā mainīt, neraugoties uz pasākuma mērķi vai valsts varas īstenošanas faktu. Šī nostāja nav pieņemama, bet Vispārējā tiesa nepaskaidro, kādēļ BSE analīžu izmaksas ir uzskatāmas par finansiālu slogu, kas “parasti” ir attiecināms uz uzņēmumu budžetu. Vispārējā tiesa turklāt nav izpildījusi tai Tiesas Statūtu 36. pantā, lasot kopā ar 53. pantu, paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, īpaši, kad tā neņem vērā dažādus prasītājas norādītos argumentus un precedentus vai arī atzīst tos par neatbilstošiem.
- (b) **Otrā daļa:** Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka tas, vai pastāv saskaņošanas noteikumi, nav svarīgi valsts atbalsta pastāvēšanas izvērtējumā. Vispārējā tiesa turklāt arī nav izpildījusi tai Tiesas Statūtu 36. pantā, lasot kopā ar 53. pantu, paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, neatbildot uz Beļģijas Karalistes izvirzītajiem argumentiem.
- (c) **Trešā daļa:** Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētajā spriedumā uzskatot, ka Beļģijas Karaliste nav norādījusi, kādēļ pārmērīgas kompensācijas esamība vai neesamība ir juridiski nozīmīga saistībā ar ekonomiskas priekšrocības esamību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda, ciktāl no tā iespējams secināt, ka argumentiem nav pietiekamas faktiskās bāzes.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz selektivitātes prasību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vispārīgi pieņemot, ka visi uzņēmumi, kuriem ir pienākums veikt pārbaudes, pirms laist savus produktus tirgū vai pārdot, *per definitionem* atrodas “līdzīgā faktiskā un juridiskā situācijā”. Katrā ziņā Vispārējā tiesa nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, nepaskaidrojot, kādēļ visi šie uzņēmumi atrodas “līdzīgā faktiskā un juridiskā situācijā” no valsts atbalsta aspekta, un neatbildot uz Beļģijas Karalistes paustajiem iebildumiem.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2015. gada 22. maijā – Iberdrola/Komisija

(Lieta T-260/15)

(2015/C 254/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Iberdrola, SA (Bilbao, Spānija) (pārstāvji – J. Ruiz Calzado un J. Domínguez Pérez, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt [apstrīdētā lēmuma] 1. pantu;
- atcelt minētā lēmuma 4. panta 1. punktu, ciktāl tajā Spānijas Karalistei uzdots izbeigt šā lēmuma 1. pantā minēto atbalsta shēmu;
- atcelt lēmuma 4. panta 2., 3., 4. un 5. punktu, ciktāl tajos ir noteikts pienākums atgūt summas, kuras Komisija uzskata par valsts atbalstu;
- pakārtoti, ierobežot lēmuma 4. panta 2. punktā noteiktā atgūšanas pienākuma apjomu tāpat, kā tas darīts pirmajā un otrajā lēmumā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā tiesvedībā tiek apstrīdēts tas pats lēmums, kas tiek apstrīdēts lietās T-12/15 *Banco de Santander* un *Santusa*/Komisija un T-252/15 *Ferrovial* u.c./Komisija.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi minētajās lietās jau izklāstītajiem.

**Prasība, kas celta 2015. gada 15. maijā – Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/
Komisija**

(Lieta T-263/15)

(2015/C 254/20)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Gmina Miasto Gdynia (Gdiņa, Polija), Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdiņa, Polija) (pārstāvji – T. Koncewicz, K. Gruszecka-Spychała, M. Le Berre, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu un atcelt kopumā Eiropas Komisijas 2015. gada 26. februāra lēmumu lietā S. A. 35388 (2013/C) (ex 2013/NN un ex 2012/N) Polija “Lidostas *Gdynia Kosakowo* izveide”;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza tostarp šādus pamatus:

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots:

- Komisija ir pieļāvusi patvaļību un acīmredzamas kļūdas to faktu konstatēšanā, kas bija apstrīdētā lēmuma pieņemšanas pamatā, un līdz ar to pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas un pieļāvusi acīmredzamas kļūdas iesniegto pierādījumu vērtējumā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots:

- Komisija nav pārbaudījusi faktus un apstākļus, kuriem ir nozīme investīciju Lidostā *Gdynia Kosakowo* tiesiskajā vērtējumā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots:

- Komisija ir pārsniegusi novērtējuma brīvības robežas tās jurisdikcijas izpratnē, saskaņā ar kuru iestādes, kas izmanto novērtējuma brīvību, pienākums arī noskaidrot, kādēļ vieni pierādījumi un fakti ir tikuši ņemti vērā, bet citi noraidīti.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots:

- Komisija, kļūdaini noteikdama piemērošanas jomu un kļūdaini veidama interpretāciju, ir pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu kopsakarā ar Eiropas tiesību vispārīgo tiesiskās noteiktības un iestāžu lojalitātes pret tiesību subjektu principu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots:

- Fakti un pierādījumi ir tikuši kļūdaini juridiski kvalificēti, un, tā kā apstrīdētajā lēmumā ir atzīts, ka lietā nav tikuši izpildīti nosacījumi, lai atzītu, ka prasītāju darbība atbilst privātā investora kritērijam, un nav pierādīts, ka privātais investors būtu īstenojis investīcijas projektu, un tādēļ pieņemts, ka investīcija lidostā *Gdynia Kosakowo* ir nesaderīgs valsts atbalsts, ar šo lēmumu tika pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts.

Prasība, kas celta 2015. gada 8. maijā – *Gameart*/Komisija

(Lieta T-264/15)

(2015/C 254/21)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Gameart sp. z o.o.* (*Bielsko-Biała*, Polija) (pārstāvis – *P. Hoffman*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 18. februāra lēmumu ciktāl ar to ir apstiprināts atteikums izskatīt Polijas Republikas Ārlietu ministrijā iesniegto pieteikumu par piekļuvi šīs ministrijas rīcībā esošajām Polijas Republikas Komisijai adresēto vēstuļu kopijām par Komisijā norītošo procedūru attiecībā uz to, ka Polijas Republika ir pārkāpusi Eiropas Savienības tiesības ar 2009. gada 19. novembra azartspēļu likumu;
- ja Vispārējā tiesā ieņems pretēju nostāju prasītājas nostājai, atbilstoši kurai Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 5. panta otrā daļa nav interpretējama tādējādi, ka ar to Eiropas Komisija ir pilnvarota pieņemt saistošu lēmumu par dalībvalsts Komisijai pārsūtīto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, ko fiziskās personas vai juridiskās personas ir iesniegušas šīs valsts iestādei, atzīt – atbilstoši LESD 277. pantam, ka šīs regulas 5. panta otrā daļa kā spēkā neesoša nevar tikt piemērota šajā lietā;
- piespriest Eiropas Komisijai segt savus, kā arī atlidzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 1049/2001 5. panta otro daļu, Komisijai nav kompetences
 - Tā kā pieteikums tika iesniegts dalībvalsts iestādei un attiecās šīs valsts uz dokumentiem, Regulas 5. pants nav piemērojams. Tas vien, ka dalībvalsts ir pārsūtījusi Komisijai pieteikumu atbilstoši Regulas 5. panta otrajai daļai, nepiešķir Komisijai kompetenci, ja pieteikums neattiecas uz Komisijas dokumentiem. Pat tad, ja pieteikumam ir piemērojams Regulas 5. pants, Regulas 5. panta otro daļu nevar interpretēt tādējādi, ka tajā Savienības iestāde tiek pilnvarota pieņemt saistošu lēmumu par šo pieteikumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 5. punkts
 - Lemjot par piekļuves piešķiršanu Polijas Republikas dokumentam, Komisijai bija pienākums apspriesties ar šo valsti atbilstoši Regulas 4. panta 4. punktam, ko tā nebija izdarījusi. Ja nav izvirzīti iebildumi, atbilstoši Regulas 4. panta 5. punktam piekļuvi Polijas Republikas dokumentam var atteikt tikai īpašos apstākļos, kas šajā lietā nav radušies.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts LESD 296. pants
 - Komisija nekādi nav pamatojusi savu kompetenci pieņemt lēmumu apstrīdētajā daļā, neraugoties uz to, ka prasītāja sava atkārtotā pieteikuma lielāko daļu ir vērtējusi strīdīgajam jautājumam par Komisijas kompetences neesamību. Par šo aspektu apstrīdētā lēmuma pamatojumā nebija nekādu apsvērumu un tādēļ prasītāja nevarēja pienācīgi aizstāvēt savas tiesības Vispārējā tiesā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka šis lēmums nav spēkā, ņemot vērā LESD 277. pantu
 - Gadījumā, ja Vispārējā tiesa pretēji pirmajā pamatā izdarītajiem secinājumiem atzīs, ka Regulas Nr. 1049/2001 5. panta otrās daļas noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka dalībvalsts pārsūta Savienības iestādei pieteikumu par piekļuvi tādiem dokumentiem, kas ir dalībvalsts rīcībā, pilnvaro Savienības iestādi pieņemt saistošu lēmumu par šo pieteikumu, prasītāja apgalvo, ka šādi interpretētiem 5. panta noteikumiem ne LESD 15. panta 3. punkts, ne EKL 255. pants nevar būt pareizs juridiskais pamats, un līdz ar to tas nav spēkā. Turklāt attiecīgā norma šādā interpretācijā nav saderīga ar Regulas Nr. 1049/2001 pamatojumu, un tādēļ nav spēkā, ņemot vērā LESD 296. pantu (EKL 253. pants).

Prasība, kas celta 2015. gada 5. jūnijā – *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija**(Lieta T-296/15)**

(2015/C 254/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Industrias Químicas del Vallés, SA (Mollet del Vallès, Spānija)* (pārstāvji – C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas un C. Vila Gisbert, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- nepiemērot Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, īpaši tās 24. pantu un II pielikuma 4. punktu;
- atcelt Komisijas 2015. gada 11. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/408 saistībā ar *Metalaxil* iekļaušanu tās pielikumā noteiktajā aizstājamo vielu sarakstā un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka īstenošanas regula ir pieņemta, balstoties uz prettiesisku tiesību normu, jo Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū neatbilst Eiropas Savienības tiesībām, jo:
 - pārkāpj piesardzības principu, paredzot aktīvo vielu aizstāšanas mehānismu, balstoties uz hipotētiskiem riskiem, kas nav objektīvi pamatoti;
 - attiecībā uz atļautajām vielām pārkāpj samērīguma principu, jo pārsniedz mērķa panākt augstu aizsardzības līmeni sasniegšanai nepieciešamos līdzekļus;
 - kropļo konkurenci iekšējā tirgū, veicinot vielu aizstāšanu atbilstoši tajā paredzētajiem nosacījumiem, un
 - pārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 4. punktā iekļauto "ievērojamas neaktīvo izomēru daļas" kritēriju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulu (ES) Nr. 2015/408 ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, jo *Metalaxil* iekļaušana aizstājamo vielu sarakstā nav pamatota, balstoties uz zinātniskiem un tehniskiem kritērijiem un pārkāpj nediskriminācijas principu saistībā ar *Metalaxil-M*.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulu (ES) Nr. 2015/408 ir pārkāpts samērīguma princips saistībā ar Eiropas Savienības mērķiem samazināt veselības un vides apdraudējumu.

Prasība, kas celta 2015. gada 8. jūnijā – Nova/Komisija

(Lieta T-299/15)

(2015/C 254/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop.* (Trani, Itālija) (pārstāvji – M. Astolfi, advokāts, M. Petrucci, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Pamatā:

- apstiprināt un atzīt līgumisko pienākumu, kas paredzēti *Grant Agreement* Nr. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac Nr. 30-CE-0495809/00–94, pilnīgu izpildi un tā rezultātā:
- atzīt prasītājas tiesības paturēt summu EUR 80 242,78 apmērā, kas jau ir saņemta kā “*pre-financing payment*” un par ko pašreiz Eiropas Komisija – *Directorate General Migration and Home Affairs – Directorate E: Migration and Security Funds – Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund – HOME E2/FL/2015* – ir izdevusi parādzīmi 2015. gada 1. aprīlī (prot 1520007), kas attiecas uz HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – *Transnational Observatory for Refugee’s Resettlement in Europe* Nr. 3241503771, kuru atbildētāja ir izdevusi, lai atgūtu iepriekš minēto summu;
- piespriest atbildētājai samaksāt vēl nesamaksāto summu EUR 52 146,36 apmērā kā “*final payment*”, pieskaitot nokavējuma procentus, ko aprēķina līdz galīgā norēķina brīdim atbilstoši *Grant Agreement* II.16.3. pantam, kā arī piespriest atļūdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājai radušies šajā tiesvedībā.

Pakārtoti:

- atcelt Eiropas Komisijas – *Directorate General Migration and Home Affairs – Directorate E: Migration and Security Funds – Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund – HOME E2/FL/2015* – 2015. gada 1. aprīļa (prot. Nr. 1520007) pasākumu, kas attiecas uz “HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – *Transnational Observatory for Refugee’s Resettlement in Europe* – parādzīme Nr. 3241503771”, kuras priekšmets ir summas EUR 80 242,78 apmērā atgūšana, un jebkuru citu iepriekšēju, pieņemtu un/vai vēlāku tiesību aktu;
- piespriest atbildētājai samaksāt vēl nesamaksāto summu EUR 52 146,36 apmērā kā “*final payment*” par *Grant Agreement* Nr. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac Nr. 30-CE-0495809/00–94 izpildi, pieskaitot nokavējuma procentus, ko aprēķina līdz galīgā norēķina brīdim atbilstoši *Grant Agreement* II.16.3. pantam, kā arī piespriest atļūdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājai radušies šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav veikts viss maksājums un ir pārkāpti pienākumi, kuri izriet no *Grant Agreement* II.15.4. panta.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka ir pārkāpts sacīkstes princips attiecībā uz Komisijas rīcību, kā arī pārskatāmības, objektivitātes un objektīva un neatkarīga vērtētāja principu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīti pienākumi saistībā ar rezultāta objektīvu novērtējumu sakarā ar *Grant Agreement Annex I – LogFrame* un saistībā ar atlikušās summas samazināšanas ierobežojumiem *Grant Agreement* II.17.5. panta izpratnē un II.12. pantā noteiktajām sankciju robežām.
 - Šajā ziņā tiek norādīts uz Komisijas palīdzību sakarā ar nespēju sasniegt rezultātus, Komisijas nepamatotu iedzīvošanos, labas pārvaldības principa pārkāpumu attiecībā uz projekta mērķa vērtējumu un ņemot vērā pašas Komisijas faktisko ieguldījumu, kā arī būtisku procedūras noteikumu principa pārkāpumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildītas līgumsaistības.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka ir pārkāpts samērīguma princips, lojālas sadarbības princips, princips par aizstāvību saistībā ar Komisijas rīcību pārbaūžu un kredītsaistību konstatēšanas laikā un pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. panta 2. punkta a) apakšpunkts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīti II.14. pantā noteiktie pienākumi.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvības princips attiecībā uz izdevumu par cilvēkresursiem un pētniecības darbību pieņemamību.

Prasība, kas celta 2015. gada 18. jūnijā – Itālija/Komisija

(Lieta T-317/15)

(2015/C 254/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – P. Gentili, *avvocato dello Stato*, un G. Palmieri, pārstāvis)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt paziņojumu par konkursu EPSO/AD/302/15 – Administratori revīzijas jomā (AD 5);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Izvirzītie pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-17/15 Itālijas Republika/Komisija (OV C 81, 9.3.2015., 27. lpp.) izvirzītie.

Prasība, kas celta 2015. gada 19. jūnijā – *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro*/Komisija

(Lieta T-320/15)

(2015/C 254/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* (Vicenza, Itālija) (pārstāvji – M. Merola, M. Santacroce un M. Toniolo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu, ar kuru Komisija uz diviem gadiem un desmit mēnešiem ir izslēgusi *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* no dalības visās līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās un tādu subsīdiju piešķiršanas procedūrās, ko finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, tostarp procedūrā Nr. JRC/IPR/2014/C.5/0003 RC, kas publicēta OV 2014/S 034–054569, ar vēlāk izdarītiem labojumiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Izslēgšanas procedūra tika ierosināta saistībā ar prasītājas dalību slēgtā procedūrā, kuru Kopīgais Pētniecības centrs 2014. gada 18. februārī uzsāka attiecībā uz jaunās ēkas būvdarbiem Ispras struktūrvienībā. Komisija bija uzzinājusi par dažām nelikumībām, kuras bija pieļāvuši prasītāja.

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota pierādījumu neesamība, faktu sagrozīšana un tādējādi kļūda tiesību piemērošanā, nepiemērojot Finanšu regulas 106. panta 1. punkta pēdējā daļā paredzēto atkāpi.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka apstrīdētajā lēmumā trūkst pierādījumu, tajā ir sagrozīti fakti un tādējādi ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, nepiemērojot Regulas Nr. 966/2012 106. panta 1. punkta pēdējā daļā paredzēto atkāpi. It īpaši, Komisija kļūdaini nav atzinusi, ka šajā lietā bija izpildīti Regulas Nr. 966/2012 106. panta 1. punkta pēdējās daļas piemērošanas nosacījumi, un tā nav atbilstoši izvērtējusi *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* pierādījumu savākšanas pasākumu laikā iesniegto dokumentāro pierādījumu, lai pierādītu, ka tā ir veikusi “atbilstošus pasākumus” attiecībā uz E. *Maltauro*.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota Finanšu regulas 106. panta 1. punkta c) apakšpunkta nepiemērojamība.
 - Šajā ziņā pakārtoti tiek norādīts, ka apstrīdētajā lēmumā ir sagrozīti fakti un nav norādīts pamatojums, ciktāl uz prasītāju ir attiecināta atbildība par smagu pārkāpumu saistībā ar profesionālo darbību Regulas Nr. 966/2012 106. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. No dokumentiem, kuri attiecas uz procedūrām, kurās iesaistīts E. *Maltauro*, neizriet ne tas, ka *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* nav izpildījusi savu rūpības pienākumu un līgumisko godīgumu, ne arī tas, ka tā ir guvusi peļņu no nelikumīgās rīcības, kura attiecināta uz tās iepriekšējo deleģēto administratoru. Tādējādi nebija izpildīti nosacījumi, lai *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* pārņemtu tāda smaguma pārkāpumu saistībā ar profesionālo darbību, uz kuru attiecas iepriekš minētais izslēgšanas noteikums.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots sacīkstes principa pārkāpums.
 - Šajā ziņā arī pakārtoti tiek norādīts, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauts arī sacīkstes principa pārkāpums, ciktāl šis lēmums balstās uz elementiem, kurus Komisija nebija minējusi vēstulē par procedūras uzsākšanu un par kuriem *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* nekad nebija varējusi sniegt savus apsvērumus. Tas neesot tai ļāvis atbilstoši aizstāvēties, ņemot vērā elementus, kuri vēlāk izrādījās esam noteicoši tās izslēgšanai no visām līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām un tādu subsīdiju piešķiršanas procedūrām, ko finansē no Eiropas Savienības un Eiropas Attīstības fonda vispārējā budžeta.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums, nosakot izslēgšanas laikposmu.
 - Šajā ziņā vēl pakārtotāki tiek norādīts, ka lēmums par izslēgšanu ir ticis pieņemts, pārkāpjot samērīguma principu, it īpaši ciktāl tajā ir noteikts izslēgšanas ilgums uz diviem gadiem un desmit mēnešiem. Šis ilgums nav vispār pamatots, tas ir pretrunā Regulas Nr. 966/2012 un Regulas Nr. 1268/2012, kurās reglamentēti izslēgšanas iemesli, idejai un mērķim, tas ir acīmredzami nesamērīgs, ciktāl *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* ir novērsusi elementus, kuri būtu varējuši nostādīt negatīvā gaismā tās profesionālo stāju, un vairs nav neviena iemesla baidīties par to, ka Komisijai tiktu nodarīti finansiāli zaudējumi vai kaitējums reputācijai.
-

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIEŅESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 25. jūnija spriedums – EE/Komisija

(Lieta F-55/14) ⁽¹⁾

Civildienests — Līgumdarbinieks — Uz noteiktu laiku noslēgta darba līguma nepagarināšana — Prasījumi par atcelšanu — Pagarināšanas procedūra — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Tiesības tikt uzklautam — Neievērošana — Prasījumi par atlīdzinājumu — Morālais kaitējums

(2015/C 254/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EE (pārstāvji – L. Levi un A. Tymen, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall un T. S. Bohr)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu nepagarināt prasītājas darba līgumu, kam būtu jābūt noslēgtam uz nenoteiktu laiku

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Komisijas lēmumu nepagarināt EE līgumdarbinieka darba līgumu, kas paziņots mutvārdos 2013. gada 14. oktobrī, apstiprināts ar 2013. gada 31. oktobra ziņojumu un pamatots ar 2013. gada 13. decembra ziņojumu;
- 2) Eiropas Komisija samaksā EE EUR 10 000;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina EE tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 421, 24.11.2014., 59. lpp.

Civildienesta tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2015. gada 25. jūnija spriedums – Mikulik/Padome

(Lieta F-67/14) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdņi — Pārbaudes laiks — Pārbaudes laika pagarināšana — Atlaišana pārbaudes laika beigās — Prettiesiskos apstākļos nostrādāts pārbaudes laiks

(2015/C 254/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Filip Mikulik (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Bauer un M. Veiga)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu atlaist prasītāju no amata pārbaudes laika beigās un atļūdzināt iespējamo morālo kaitējumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) M. Mikulik sedz savus tiesāšanās izdevumus un atļūdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 380, 27.10.2014., 26. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2015. gada 22. jūnija rīkojums – van Ourdenaarden/Parlaments

(Lieta F-139/14) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdņi — Ikgadējais atvaļinājums — Ierobežota pārceļšana divpadsmit dienu apmērā — Kompensācija — Paziņojums par pensiju — Neapstrīdēšana termiņā — Jaunu un būtisku faktu neesamība — Reglamenta 81. pants — Acīmredzami nepieņemama prasība

(2015/C 254/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Annetje Elisabeth van Ourdenaarden (Grēvenmahera, Luksemburga) (pārstāvis – F. Moyses, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – M. Ecker un N. Chemai)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu par prasītājas 2012. gadā slimības atvaļinājuma dēļ neizmantojā ikgadējā atvaļinājuma nepārceļšanu uz 2013. gadu un prasība atļūdzināt zaudējumus par iespējami nodarīto mantisko un morālo kaitējumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) A. van Ourdenaarden un Eiropas Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus pašī.

⁽¹⁾ OV C 89, 16.3.2015., 46. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV